

ת"פ 36741/01/19 - מדינת ישראל נגד עיסא י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 36741-01-19 מדינת ישראל נ' נגדי

ת"פ 73822-10-18 מדינת ישראל נ' נגדי

בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל

באמצעות משטרת ישראל - ענף תביעות ירושלים,
ע"י עו"ד דניאל שימשלווילי
נגד
עיסא י
ע"י ב"כ עו"ד עבד דראושה

המאשימה

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובעבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהכרעת הדין מיום 30.12.19. בתמצית יצוין, כי ביום 22.10.18, בשעות הבוקר, הגיע הנאשם לבית שברח' השחרור 14 במבשרת ציון, עקר את סורג חלון המטבח, פתח את החלון ונכנס דרכו לתוך הבית. מתוך הבית, נטל הנאשם שעוני יד יקרים ושני שיקים השייכים לבעל הדירה.

2. הנאשם ביקש לצרף תיק נוסף במסגרתו הוא הודה והורשע בעבירה של התפרצות לבית מגורים בכוונה לבצע עבירה בצוותא לפי סעיפים 406(ב) ו-29(א) לחוק, ובעבירה של החזקת מכשירי פריצה בצוותא לפי סעיפים 409 ו-29(א) לחוק. לפי המתואר בכתב האישום בתיק זה, ביום 24.10.18 בשעה 07:00 הגיע הנאשם יחד עם אחר ברכב לרח' הרב צ'ירלסון 3 בבני ברק. הם נותרו בקרבת הרכב, עד שבשעה 10:32, יצא מר שמעון גוזלן מביתו שבמקום. אז, החל הנאשם והאחר ללבוש על גופם בגדים ארוכים, כובעים וכפפות בד. בהמשך, האחר נכנס דרך שער ברזל לחצר הבית והנאשם טיפס על חומה מחוץ לבית. הם נעמדו ליד חלון בחזית הבית, נאשם 2 שבר בידיו את תריסי החלון, הכניס את ידו ופתח את החלון. בשלב זה, נכנסו הנאשמים לבית, גרמו בו אי סדר והפכו את החפצים שבדירה.

הנאשמים נתפסו בכף בדירה, על ידי שוטרים שהגיעו למקום. ברכבם של הנאשמים נמצאו באותה עת, מכפתיים היכולות לשמש לחיתוך גדרות תיל וכיוצ"ב, מברג שטוח ושני מכשירי לום ברזל.

3. הוגש תסקיר שירות המבחן אודות הנאשם. מהתסקיר נלמד, כי הנאשם עומד על חפזו בכל הנוגע להתפרצות לדירה במבשרת ציון. נלמד גם, כי התרשמות קצינת המבחן הייתה כי העבירות בוצעו על רקע תקופה משברית בחייו של הנאשם, וכי הוא מתקשה בהצבת גבולות ונוטה לטשטש בעת מצוקה. בשל כך, לצד סיכויי השיקום, ציינה קצינת המבחן את הערכתה לקיומם של גורמי סיכון להישנות עבירות בעתיד. בהמלצתה לעניין העונש ציינה, כי יש צורך בענישה מציבת גבולות ברורים ומרתיעים, אך נוכח החשש מחשיפה לחברה עבריינית והעמקת דפוסי התנהגות שוליים בנוכחות בכלא, ופגיעה תעסוקתית בנאשם, באה קצינת המבחן בהמלצה להסתפק בענישה של מאסר בעבודות שירות.

4. בתסקיר נוסף שהוגש לאחר צירוף התיק הנוסף, שבה קצינת המבחן על עיקרי הדברים, והוסיפה כי התרשמה שההליכים המשפטיים אינם מהווים עבור הנאשם גורם התרעתי משמעותי ויש צורך בענישה מחדדת גבולות. ואולם, למרות זאת, היא נותרה בהמלצתה על ענישה של מאסר בעבודות שירות.

5. בטיעוניו לעונש, עמד ב"כ המאשימה על נסיבות ביצוע העבירות, הפוטנציאל לכך שהאירוע יהפוך לאלים במקרה של היתקלות עם בעלי הדירות, בשים לב לכך שהתפרצויות נעשו בשעות הבוקר, ואת החומרה שבביצוע העבירות בדירה בבני ברק בצוותא, תוך תכנון מוקדם, והצטיידות בכלי פריצה. כן עמד על הערכים המוגנים, המחייבים ענישה מוחשית נוכח הכניסה לביתו של אדם ופגיעה בפרטיותו ובקניינו. הוא עמד על מדיניות הענישה הנהוגה, תוך שהפנה לפסיקת בתי המשפט, וטען למתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-26 חודשי מאסר בפועל בתיק ההתפרצות במבשרת ציון, ולמתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל בתיק ההתפרצות בבני ברק.

6. באשר לנאשם, הצביע ב"כ המאשימה, על עברו הפלילי, כשרק לאחרונה הוא הורשע בעבירת גניבה, עובדה המלמדת שאין מדובר במעידה חד פעמית. הוא הצביע על כך שהנאשם אינו נוטל אחריות על מעשיו, מתקשה לבחון את דפוסי התנהגותו, ותולה אותם בנסיבות חיצוניות. בנסיבות אלו, המלצת שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנהוגת, ואף לא עם תוכן התסקיר עצמו, ואין מקום לאמצה. בסופו של יום, נתבקש להשית על הנאשם עונש של 40 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס, פיצוי לקורבנות העבירה והתחייבות להימנע מעבירה. כן נתבקש להורות על השמדת המוצגים- כלל כלי הפריצה שנתפסו.

7. מנגד, ב"כ הנאשם עמד על כך שמדובר באדם מבוגר, אב לילדים וסב לנכדים. הוא הדגיש שמדובר בשתי עבירות שנעברו בסמיכות זמנים, ולכן יש לראות בהן מסכת אחת, וכי הנזק שנגרם כתוצאה מהמעשים, בהיבט הכלכלי הוא זעום. מהדירה במבשרת ציון נגנבו שני שיקים חסרי תועלת לפי עדות המתלונן עצמו במשטרה ושני שעונים רגילים, שאינם יקרים. בהתפרצות לדירה בבני ברק לא נגנב דבר.

8. באשר לעברו הפלילי של הנאשם ציין הסניגור, כי עבירת הגניבה שביצע הנאשם בשנת 2017 הייתה גניבת מוצרים מסופר, והעונש שהושת עליו בשל כך היה מאסר על תנאי בלבד וקנס בסך של 300 ₪. העבירות הקודמות

בוצעו לפני כעשרים שנה ויותר, והן אינן עבירות רכוש. הוא הפנה לתסקיר המלמד על הרקע של ביצוע העבירות, התקופה המשברית שחוזה הנאשם ברמה הנפשית והכלכלית. בכלל זה, הליך הגירושין של בתו, מחלתו הקשה של אשתו ומצבה של חותנתו שגם אותה הנאשם סועד. הוא הפנה גם לכך, שבתסקיר ציינה קצינת המבחן כי ענישה שתביא לפגיעה ממושכת במסגרת התעסוקתית כאמור, עלולה להביא להתדרדרות במצבו הנפשי והכלכלי של הנאשם ולהגביר את גורמי הסיכון להישנות עבירות. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם שהה קרוב לחודשיים במעצר, ולאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא בפיקוח, כשמאז ועד היום הוא שוהה במעצר בית בתנאים, תקופה של למעלה משנתיים.

9. גם הסיניגור הצטייד בפסיקה ממנה ביקש ללמד על מתחם העונש ההולם. הוא ביקש לאמץ את המלצות שירות המבחן, ולהימנע מהשתת עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח.

10. הנאשם ציין בדבריו בפני בית המשפט כי עבר תקופה קשה, אך הוא לא מבקש להצדיק בכך את מעשי גניבה. הוא הודה בטעותו, וביקש שלא להשית עליו עונש מאסר בפועל.

11. העבירות שביצע הנאשם הינן חמורות. פריצה לביתו של אדם אינה רק פגיעה ברכושו כי אם פגיעה קשה בפרטיותו ובתחושת הביטחון שלו. מדובר בחדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם (ראו: רע"פ 3565/20 **לביא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.06.20); רע"פ 8399/15 **קדוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.05.16); ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (פורסם בנבו, 31.12.08). האינטרסים המוגנים הם זכות הקניין, הזכות לפרטיות ולתחושת ביטחון. תחושת הפחד המלווה אדם שפרצו לביתו נותרת עמו לעיתים זמן רב. עגמת הנפש מכך מרובה. צודק ב"כ המאשימה כי בעבירת התפרצות לבית קיים פוטנציאל לפגיעה בגוף ואף בנפש. כבר חכמנו ז"ל עמדו על כך שהתורה החמירה בעונשו של בא במחתרת בשל החזקה שאם יעמוד בעל הבית כנגדו לנסות למנעו מהגניבה, עלול הפורץ להורגו (ראו: רמב"ם, **משנה תורה**, פרק ט הלכה ט). צודק ב"כ המאשימה בכך שבמקרה זה להיבט זה חומרה יתרה, שכן ההתפרצויות נעשו בשעות הבוקר, כשפוטנציאל הפגישה בבעלי הדירות רב יותר.

12. אכן, הנזק הכלכלי במקרה זה הוא פעוט, אך דווקא בעבירת התפרצות לדירת מגורים, הנזק הנגרם מכך לבעל הדירה אליה פרצו, עולה לא פעם בחומרתו גם על אובדן הרכוש, ותחושת הפחד המלווה אדם שפרצו לביתו מלווה אותו לעיתים למשך זמן רב ועגמת הנפש מכך מרובה.

13. לצד זאת, נסיבות ההתפרצות לבית בבני ברק חמורות נוכח ביצועה בצוותא עם אחר, התכנון המוקדם שכלל הצטיידות עם מכשירי פריצה.

14. פסיקת בתי המשפט מלמדת על מתחם עונש הולם בנסיבות דומות של תקופת מאסר הנעה בין 6 ל-18 חודשים בנסיבות הקרובות יותר לנסיבות ההתפרצות במבשרת ציון ו-9 חודשים עד 24 חודשים בנסיבות הקרובות יותר לנסיבות ההתפרצות בבני ברק. יצוין, כי שני מקרי ההתפרצות אינם ברף גבוה של מקרי התפרצות (השוו: ע"פ (מחוזי-י-ם) 1551809-19 **סויסה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.05.20) שאושר ברע"פ 4830/20 **סויסה נ' מדינת**

ישראל (פורסם בנבו, 28.07.20) - נקבעו מתחמים לאירועי פריצה שונים, חמורים יותר ממקרה זה בשל היקף הגניבה, לאחד 32-8 חודשי מאסר ולשני 36-12 חודשי מאסר; עפ"ג 17374-05-20 **מדינת ישראל נ' ברדוגו** (פורסם בנבו, 6.07.20) - מדובר היה בשני מקרי התפרצות לדירה, ונקבע מתחם של 20-7 חודשי מאסר לכל אירוע התפרצות; ת"פ (פ"ת) 21560-11-12 **מדינת ישראל נ' פלונית** (פורסם בנבו, 7.09.14) - נקבע מתחם של 20-8 חודשי מאסר לכל אירוע התפרצות; ת"פ (י-ם) 54735-08-17 **מדינת ישראל נ' אדקידק** (פורסם בנבו, 21.02.18) - נקבע מתחם של 12-6 חודשי מאסר לעבירת התפרצות אחת והושת עונש של 9 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (י-ם) 3886-04-17 **מדינת ישראל נ' שושה** (פורסם בנבו, 12.11.17) - נקבע מתחם של 36-12 חודשי מאסר; ע"פ (מחוזי-מרכז) 57513-07-15 **זצני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.05.16) - בנסיבות חמורות יותר ממקרה זה נקבע מתחם של 24-12 חודשי מאסר; רע"פ 4156/13 **בוחניק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 12.06.13); ע"פ 370/14 **סלפית נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 25.08.14); ע"פ (מחוזי-ת"א) 56652-11-12 **פפלוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.01.13).

15. יצוין, כי גזרי הדין שהציג ב"כ הנאשם אינם תואמים לענייננו. רובם עוסקים בהתפרצות לכלי רכב, עבירה השונה באופן מהותי מהתפרצות לדירת מגורים, נוכח האינטרסים המוגנים שפורטו לעיל. בגזרי הדין האחרים, אלו העוסקים בהתפרצויות לדירת מגורים, ההקלה בעונש הייתה נוכח שיקולי שיקום משמעותיים, שיקולים שאינם קיימים במקרה זה. בפרט, בשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן, בין היתר התרשמות קצינת המבחן, שאפילו ההליכים המשפטיים אינם מהווים עבור הנאשם גורם הרתעתי משמעותי. ברי, כי בנסיבות אלו, לא ניתן להסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות כהמלצת שירות המבחן.

16. עם זאת, נוכח הסמיכות של שני האישומים, אני סבור כי נכון לראות באישומים אלו חלק ממסכת עבריינית אחת, המצדיקה קביעת מתחם עונש הולם אחד, בהתאם להלכות שנקבעו בעניין זה בע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.10.14). במכלול הנסיבות הנדרשות לעניין, אני סבור כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם בנסיבותיהם נע מ-12 ועד 30 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי במקרים המתאימים.

מכאן לנאשם.

17. הנאשם יליד 1959, כיום בן 62, אב לשבעה ילדים בגירים וסב לשמונה נכדים. בעברו הרחוק מאוד מספר הרשעות בעבירות שאינן ממין העניין, למעט עבירת גניבה נוספת משנת 2017 בגינה הורשע אך לפני מספר חודשים. אפשר שמדובר בגניבה פעוטה של מצרכי מזון מסופר מרקט כנטען, אך בשים לב לעובדה כי בהליך שלפני מדובר בשתי עבירות נוספות, יש ממש באמור בתסקיר לגבי הקושי של הנאשם בהצבת גבולות, דבר המקים חשש להישנות עבירות בעתיד. גילו ומעמדו המשפחתי אינם עומדים לזכותו במקרה זה, ושמה להיפך.

18. לצד זאת, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו בעבירות שיוחסו לו בהתפרצות לדירה בבני ברק, ואת ההכרה בטעות בדבריו בפני. נתתי דעתי גם על מצבו הבריאותי הקשה של אשתו ועל השפעת עונש מאסר על העזרה והסיוע שהיא נדרשת לו מהנאשם, אך אין בכך כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם. יש גם לתת משקל לעובדה כי הנאשם מצוי במעצר בית במשך חודשים רבים. גם את העובדה כי תנאי השהות בכלא קשים יותר מהרגיל לעת הזו

בשל מגפת קורונה יש לקחת בחשבון (ראו: עפ"ג 17374-05-20 בעניין ברדוגו).

19. בשים לב לאמור, אני סבור כי יש לגזור את דינו בסמוך לשליש התחתון של המתחם.

אני משית אפוא, על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 16 חודשי מאסר, זאת בניכוי ימי מעצרו. הצדדים יעבירו הודעה מוסכמת בדבר ימי המעצר תוך 7 ימים.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירותבתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד ליום 26.04.21 בשעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

2. 6 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.

3. 4 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים משחרורו עבירת רכוש מסוג עוון.

4. פיצוי לכל אחד מבעלי הדירות בסך של 1,500 ₪ שיופקד בקופת בית המשפט בתוך 30 יום מהיום. המאשימה תמסור פרטי המתלוננים בתוך 30 יום.

5. בשים לב לעונש המאסר ושאר רכיבי העונש, אני סבור כי יש להשית קנס.

המוצגים שנתפסו - יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז אדר תשפ"א, 11 מרץ 2021, במעמד המתייצבים.